

بررسی روند تغییر سری‌های دمای شهر شیراز در ارتباط با برنامه‌ریزی توسعه شهری

هوشمند عطایی: استادیار اقلیم شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران*

راضیه فنایی: کارشناس ارشد اقلیم شناسی، دانشگاه پیام نور، اصفهان، ایران

چکیده

امروزه برنامه ریزی شهری پایه و اساس توسعه شهری محسوب می‌شود، لذا نقش عوامل و عناصر اقلیمی را نمی‌توان در آن نادیده گرفت. طی دهه‌های اخیر به دلیل توسعه سریع شهرنشینی و صنعتی شدن، تغییرات قابل ملاحظه‌ای در کمیت‌های هواشناختی و کاربری سطح زمین در شهرهای بزرگ به وجود آمده است. با توجه به این که امروزه محققین به علت ناکافی بودن اطلاعات اقلیمی توانسته اند آن گونه که باید تأثیرات اقلیم بر شهر و یا تأثیرات توسعه شهرنشینی بر شرایط اقلیمی را مورد مطالعه قرار دهند؛ لذا در پژوهش حاضر سعی بر آن شده تا به منظور بررسی این اثرات متقابل، روند عناصر دمایی و ارتباط آن با توسعه شهری به طور موردنی بر روی شهر شیراز مورد ارزیابی قرار گیرد. در راستای این هدف از آمار دمای حداقل، دمای حداقتر، میانگین دما، حداقل مطلق دما و حداقتر مطلق دمای ایستگاه سینوپتیک شیراز طی دوره آماری ۱۳۸۹-۱۳۵۰ در مقیاس سالانه استفاده شد. پس از تست همگنی داده‌ها توسط آزمون‌های کالموگروف اسمیرنوف و کای اسکور و سنجش بهنجاری داده‌ها توسط نرم افزارهای Minitab و Ncss جهت محاسبه روند از آزمون‌های پارامتری، وان نیومن و تابع خود همبستگی بهره گرفته شد. در نهایت مدل تحلیلی روند به روش کمترین مربعات بر روی داده‌ها صورت پذیرفت. نتایج حاصل بیانگر آن است که طی دوره مورد مطالعه پارامترهای دمای حداقل، دمای حداقتر، میانگین دما و حداقتر مطلق دما افزایشی و پارامتر حداقتر مطلق دما بدون روند بوده است. این آهنگ رشد افزایشی همزمان با توسعه شهرنشینی و صنعتی شدن در شیراز بوده و در نتیجه ارتباط معنی داری بین افزایش دما با توسعه شهرنشینی و صنعتی شدن به نظر می‌رسد. این روند افزایشی قابل ملاحظه، به ویژه در دمای حداقل، که ناشی از اثرات توسعه شهری و تغییر کاربری زمین است، می‌تواند اثرات مخرب زیست محیطی، تغییر اقلیم محلی و حاکم شدن خشکی را در پی داشته باشد. با توجه به چنین روندهای افزایشی ضروری است تا جهت احتراز از این پیامدها برنامه ریزان توسعه شهری تمهدات لازم را در راستای مقابله با بحران افزایش گرمایی و به صورت مدیریت ریسک به کار گیرند.

واژه‌های کلیدی: آزمون‌های پارامتری، برنامه ریزی، توسعه پایدار، دما، روند

۱- مقدمه**۱-۱- بیان مسأله**

در مناطق دیگر برای استفاده از جریان هوا شهرها باید در ارتباط بیشتر با محیط خارج باشند (وایرمن یزدی ، م، ۱۳۷۶). اقلیم سیستم پیچیده ای است که عمدتاً به دلیل افزایش گازهای گلخانه ای در حال تغییر است. تغییر اقلیم و افزایش درجه حرارت به عنوان یکی از مسائل مهم زیست محیطی بشر در سالهای اخیر مطالعات زیادی را به خود اختصاص داده و نظریه‌های متفاوتی در رابطه با آن ارایه شده است. بر اساس یکی از این نظریه‌های موجود، بخشی از تغییر اقلیم مربوط به فعالیت‌های صنعتی بی رویه انسان و افزایش گازهای گلخانه ای می‌باشد. دما یک متغیر ترمودینامیک و مهم جوی است که تغییر آن منشأ بسیاری از تغییرات فیزیکی، شیمیایی و زیست محیطی می‌شود و اندازه گیری‌های آن در جو در مقایسه با سایر عناصر جوی از سابقه طولانی تری برخوردار است (رحمی زاده و همکاران، ۱۳۸۲: ۸۱).

۲- اهمیت و ضرورت

شهر شیراز به دلیل اقلیم خشک و نیمه خشک آن استعداد بیشتری در پذیرش آثار سوء تغییرات اقلیمی دارد. هر یک از این تأثیرات در امر توسعه و برنامه ریزی‌های زیربنایی و روبنایی شهری، تحولات اقتصادی و به خصوص بخش کشاورزی حائز اهمیت فراوان می‌باشد. به دلیل صنعتی بودن شیراز و پتانسیل‌های گردشگری در این شهر از یک طرف و دارا بودن این ناحیه از زمین‌های زراعی مناسب از طرف دیگر، باعث شده که تغییرات اقلیمی در این شهر، زمینه را برای محققان علوم محیطی فراهم آورد

از آنجا که امروزه شهر به عنوان بزرگترین و اصلی ترین سکونتگاه بشر به حساب می‌آید، لذا داشتن شهری که بتواند بتواند تمامی نیازهای انسان را تأمین نماید و انسانها در آن به راحتی و آسودگی زندگی کنند نیازمند برنامه ریزی دقیق و جامع می‌باشد. برنامه ریزی شهری در عصر حاضر با توجه به گسترش شهرها و روند مهاجرت از روستاهای شهرها اساس مطالعات شهری به حساب می‌آید. در این برنامه ریزی‌ها نمی‌توان از عوامل جغرافیایی و عناصر اقلیمی غافل بود زیرا آنها از جمله مهم ترین عواملی هستند که می‌توانند در برنامه ریزی‌های شهری مد نظر قرار می‌گیرند و هر یک از این عوامل جایگاه ویژه و خاصی در برنامه ریزی‌های شهری ایفا می‌کند. اگرچه عوامل جغرافیایی متعددی در برنامه ریزی و توسعه یک شهر تأثیر گذارند ولی پارامترهای اقلیمی و به خصوص دما به عنوان یکی از مهم ترین عوامل در احداث ساختمان‌ها و طراحی و معماری شهرها باید همواره در نظر گرفته شود. به خصوص نوع و جنس مصالح به کار رفته که در اثر تغییرات درجه حرارت منبسط و منقبض می‌شوند، جهت جلوگیری از لغزش بسیار مورد توجه قرار می‌گیرد. این رو در نظر گرفتن عوامل اقلیمی در کنترل رفتار حرارتی یک شهر از اهمیت زیادی برخوردار است. در بعضی مناطق شهرها باید به نحوی طراحی شوند که در ارتباط زیاد با محیط خارج نباشد و بر عکس

۱-۴- پیشینه تحقیق

استافورد^۱ و همکاران (۲۰۰۰، ۳۶)، دمای شباهن، روزانه و شباهن روزی ۲۵ ایستگاه در آلسگا را بررسی و نشان دادند در تمام ایستگاه‌ها دما روند افزایشی داشته است. یو^۲ و همکاران (۲۰۰۳، ۱۵)، روند دمای ماهانه، فصلی و سالانه ژاپن را در صد سال گذشته بررسی و به این نتیجه رسیدند دمای سالانه ۴۶ ایستگاه بین ۰/۵۱ تا ۲/۷۷ درجه افزایش داشته است. گیورگی^۳ و لیونلو^۴ (۲۰۰۸، ۹۰)، در بررسی تغییر اقلیم ناحیه مدیترانه دریافتند حداقل گرما در فصل تابستان می‌باشد. نتایج تحقیق فیسچر^۵ و همکاران (۲۰۱۰، ۱)، در بررسی روندهای دما و بارش در حوضه رودخانه ژوچینگ در جنوب چین نشان داد در دماهای سالانه و دوره‌های گرم روندهای معنی دار مثبت در مقابل در داده‌های بارش و دوره‌های سرد روندهای منفی مشاهده شده است. دی^۶ و همکاران (۲۰۱۰، ۱۵۴۰)، در ارزیابی و شبیه سازی تغییر اقلیم جنوب غربی چین به این نتیجه رسیدند که ممکن است طی سال‌های ۲۰۱۰-۲۰۲۵ گرمای شدیدی در مقیاس سالانه یا فصلی در منطقه مستولی شود. چائوچی^۷ و همکاران (۲۰۱۰، ۲۳۴)، در تحلیل بارش، دما و تبخیر و تعرق در ناحیه مدیترانه فرانسه به این نتیجه دست یافتند که دمای

تا به بررسی و مطالعه در رابطه با این موضوع پیردادزند. نظر به این که اساس هر گونه برنامه ریزی عمرانی و اجتماعی برای نیل به توسعه پایدار مستلزم در اختیار داشتن اطلاعات اقلیمی و شناسایی پتانسیل‌های طبیعی بالقوه و بالفعل هر ناحیه می‌باشد، و از طرف دیگر پارامترهای اقلیمی و به خصوص دما تأثیرات بسزایی را در چشم انداز شهری، معماری ساختمانها و برنامه ریزی‌های شهری دارد، در نظر گرفتن این پارامتر جهت شهرسازی، برنامه ریزی شهری و طرح ریزی شبکه گذرهای شهری (بافت شهر) امری ضروری و اجتناب ناپذیر است؛ لذا به نظر می‌رسد تا به بررسی این امر مهم و ارتباط آن با رشد و توسعه پایدار شهر شیراز پرداخته شود.

۱-۳-۱- اهداف تحقیق

با توجه به اهمیت تغییرات اقلیمی در سطح جهانی و منطقه‌ای و تأثیرات آن بر رشد و توسعه شهرها، هدف از پژوهش حاضر بررسی روند تغییر سری‌های دمایی شهر شیراز و استفاده از آن در برنامه ریزی و طرح ریزی شهری و بررسی روابط متقابل شهر و اقلیم می‌باشد؛ چرا که تغییرات دما به موازات سایر عوامل محیطی از مهمترین عوامل مؤثر در شکل گیری و تکوین شهرها به شمار می‌آید. در واقع شهرها و عناصر شهری همواره از عناصر آب و هوایی متأثر بوده و هستند.

1- Stafford

2- Yue

3- Giorgi

4- Lionello

5- Fischer

6- Di

7- Chaouche

بارش و رطوبت روند معنی داری ندارند. مدرسی و همکاران (۱۳۸۸)، در بررسی تغییر اقلیم حوضه آبریز گرگانروود-قره سو به این نتیجه رسیدند که رخداد تغییر اقلیم در اکثر نواحی این حوضه در قالب روند صعودی در دمای حداقل و حداًکثر در فصول تابستان و زمستان نمایان شده است. طاووسی و همکاران (۱۳۸۹)، در بررسی روند دمای ماهانه شهر زاهدان نشان دادند که افزایش دما در بیشتر ماهها رخ داده و بیشتر حاصل افزایش میانگین‌های کمینه ماهانه می‌باشد. علیجانی و همکاران (۱۳۸۹: ۴۱)، تغییرات اقلیمی شهر یزد در رابطه با توسعه شهری و منطقه ای بررسی و به این نتیجه دست یافتند که از سال ۱۹۹۷ به بعد، وضعیت خشکی در منطقه حاکم و روز به روز بر شدت آن افزوده شده است. ظهرابی و همکاران (۱۳۸۹)، در آشکار سازی تغییر اقلیم در حوضه آبریز کارون بزرگ به این نتیجه رسیدند که دما روند افزایشی و بارش روند کاهشی دارد. جهانبخش و همکاران (۱۳۸۹)، در بررسی تغییرات دما و بارندگی در حوضه کرخه به این نتیجه رسیدند که بارش در اکثر زیر حوضه‌های منطقه روند کاهشی و دما روند افزایشی دارد. فرج زاده و همکاران (۱۳۸۹)، در مطالعه تغییر اقلیم در شمال غرب ایران به این نتیجه رسیدند که زمان شروع بیشتر تغییرات ناگهانی، و از هر دو نوع روند و نوسان بوده است. سی سی پور و همکاران (۱۳۸۹)، در مطالعه تغییر اقلیم هرمزگان به این نتیجه رسیدند که تغییرات دما در هرمزگان از نوع نوسانی و روند بوده و سری‌های

ماهانه در سرتاسر ژوئن و در فصل بهار افزایش داشته است. نتایج بررسی‌های ورجنی^۱ و تودیسکو^۲ (۲۰۱۱، ۳۰۱)، در بررسی تغییرات بارش و دما در ایتالیای مرکزی نشان داد روندهای معنی داری در دمای حداقل و حداًکثر و روندهای افزایشی در میانگین دما مشاهده شده است. مسعودیان (۱۳۸۳)، در بررسی روند دمای ایران در نیم سده گذشته به این نتیجه دست یافت که دمای شبانه، روزانه و شبانه روزی ایران به ترتیب با آهنگ حدود سه، یک و دو درجه در هر صد سال افزایش داشته است. نتایج تحقیق شیر غلامی و قهرمان (۱۳۸۴)، در بررسی روند تغییرات دمای متوسط سالانه در ایران نشان داد که در ۵۹ درصد ایستگاه‌ها تغییرات دما دارای روند مثبت و در ۴۱ درصد ایستگاه‌ها دارای روند منفی می‌باشند. ابراهیمی و همکاران (۱۳۸۴)، در بررسی تغییر دما در دشت مشهد به این نتیجه دست یافتند که روند تغییرات در اغلب ماهها مثبت و افزایشی است. بخشی و بیرونیان (۱۳۸۶)، در بررسی تغییر اقلیم اراک در طی ۴۶ سال گذشته به این نتیجه رسیدند که از بین متغیرها، دمای بیشتر از ۳۰ درجه، میانگین دما در ماه مارس، میانگین بارش ماهانه در ماههای ژانویه و آوریل کاهش معنی داری در سطح ۱٪ نشان داده است. عزیزی و همکاران (۱۳۸۷)، در بازیابی تغییر اقلیم در نیمه غربی کشور به این نتیجه رسیدند که متغیرهای دمایی دارای روند معنی دار و متغیرهای

1- Vergni

2- Todisco

سنگش بهنجاری از نرم افزارهای Ncss و Minitab بهره گرفته شد. با توجه به نرمال بودن داده‌ها آزمون‌های پارامتری جهت تعیین وجود یا عدم وجود روند و روش کمترین مربعات^۳ جهت تعیین نوع روند به کار برده شد.

۷-۱- متغیرها و شاخص‌ها

به دلیل نیاز به دوره آماری طولانی مدت در مطالعات تغییر اقلیم در این راستا داده‌های حداقل دما، میانگین حداکثر دما، میانگین دمای حداقل مطلق دما و حداکثر مطلق دمای ایستگاه سینوپتیک شیراز طی دوره آماری (۱۳۵۰-۱۳۸۹) به کار برده شد. همچنین جهت تعیین روند از آزمون‌های t ، وان نیومن^۴ و تابع خود همبستگی^۵ و جهت تعیین نوع روند از روش کمترین مربعات استفاده گردید. با توجه به این که عوامل جغرافیایی به عنوان یکی از مهم ترین عواملی هستند که می‌توانند در برنامه ریزی‌های شهری مفید واقع شوند در این پژوهش سعی بر آن شده تا روند تغییرات دمایی شهر شیراز مورد بررسی قرار گیرد.

۸-۱- قلمرو پژوهش

به لحاظ موقعیت جغرافیایی شهر شیراز مرکز استان فارس به طول ۴۰ کیلومتر و عرضی بین ۱۵ تا ۳۰ کیلومتر با مساحت ۱۲۸۶ کیلومتر مربع به شکل مستطیل در جنوب غربی ایران، واقع در مختصات ۳۳ درجه و دقیقه طول شرقی و ۳۶ درجه و ۲۹ دقیقه عرض شمالی در ارتفاع بیش از ۱۵۰۰ متر از سطح

حداقل دما دارای روند منفی و در سری‌های حداکثر دما علاوه بر روند منفی، روند مثبت هم مشاهده گردیده است. عطایی و فنایی (۱۳۹۰: ۸۶)، روند تغییرات دما و بارش شیراز را بررسی و به این نتیجه رسیدند بارش شیراز بدون روند و دمای آن دارای روند صعودی می‌باشد. عطایی و فنایی (۱۳۹۲: ۹۸)، در بررسی پدیده تغییر اقلیم در شهرهای کرمان و بم دریافتند در ایستگاه کرمان میانگین دمای خشک از روند کاهشی، میانگین حداکثر مطلق دما بدون روند و سایر عناصر دمایی از روند افزایشی برخوردار بوده اند. در مقابل در ایستگاه بم وجود روند افزایشی در عناصر دمایی و روند کاهشی در عناصر رطوبتی طی دوره آماری مورد مطالعه تأیید شد.

۵-۱- فرضیه‌ها

با توجه به افزایش فعالیت‌های صنعتی و بالطبع گازهای گلخانه‌ای در شهر شیراز، به نظر می‌رسد روند سری‌های دمایی این شهر طی ۴ دهه گذشته افزایش داشته است.

۶-۱- روش تحقیق

روش انجام این پژوهش از نوع تحلیلی - توصیفی می‌باشد بدین ترتیب که با استفاده از آزمون‌های پارامتری به بررسی روند تغییرات دمایی این شهر پرداخته شده است. پس از جمع آوری داده‌های اقلیمی مورد نیاز، جهت همگنی داده‌ها از آزمون کالموگورف - اسمیرنوف^۱ و کای اسکور^۲ و جهت

3- Least squares method

4- Von Neumann,s Test

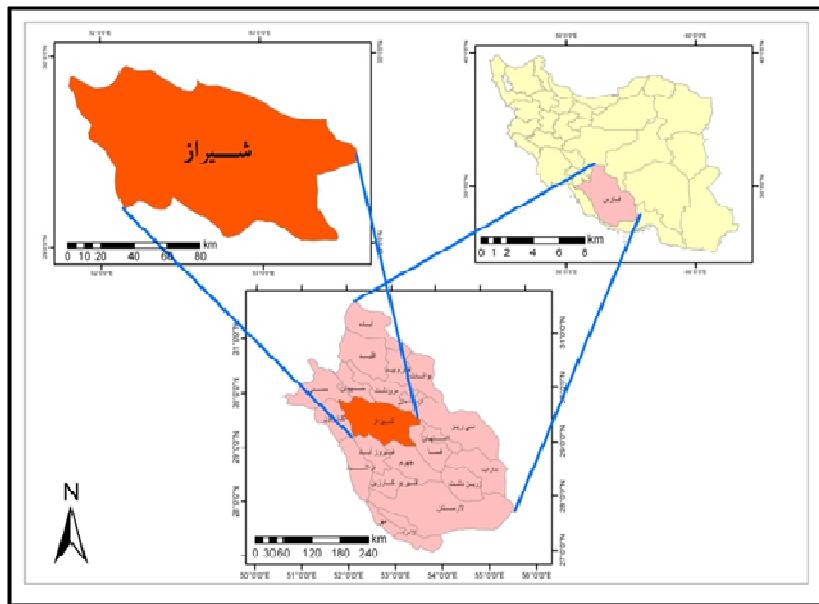
5- Autocorrelation Function

1- Kolmogorov-Smirnov Test

2- Chi-Square Test

که از لحاظ سوق الجیشی و حفظ امنیت شهر اهمیت ویژه‌ای دارند (شکل ۱).

دریا قرار گرفته است. اطراف شیراز را رشته کوه‌های نسبتاً مرتضعی به شکل حصاری استوار احاطه کرده اند

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه در ایران و استان فارس

مطلوبیت‌های محیطی یاری دهد. نقش یک برنامه ریزی اقلیمی شناخت عناصر و عوامل اقلیمی و سوق دادن آن‌ها در فرآیند برنامه ریزی‌های محیطی می‌باشد. نقش یک برنامه ریز شهری که متأثر از عوامل اقلیمی است؛ این توانایی را در جهت مدیریت بهتر منابع خاک، کنترل آلودگی‌های شهری و صنعتی و آستانه‌های بحران کشاورزی و برنامه ریزی‌های کشت و تبیین معماری مناطق مختلف و محاسبه ضرایب آسایش انسانی و مقادیر و نحوه تامین انرژی سرمایش و گرمایش مناطق و میزان پالایندگی‌های محیطی یاری خواهد داد(خالدی، ۱۳۷۴). همان (اواسط قرن ۱۹) اظهار می‌دارد که مراکز شهری دارای درجه حرارت بیشتری نسبت به نواحی اطراف شهر می‌باشند. وی این عامل را از طریق ثبت و اندازه گیری درجه حرارت مورد تأکید قرار داده است.

۲- مفاهیم، دیدگاه‌ها و مبانی نظری
شناسایی و شناخت اقلیم و عناصر اقلیمی (دما- باد- رطوبت - فشار و ...) که در حیطه علم جغرافیاست و با عنایت به اصول جامع فکری جغرافی سعی در تبیین و شناخت مکانیسم‌های اقلیمی و تأثیرات آن در فعالیت‌های بشری دارد؛ نقشی بیش از پیش در کشاورزی، صنعت، توریسم، راه و ترابری، کاربری‌های نظامی و به ویژه سکونتگاه‌های شهری و معماری دارد. بدون تردید برخورد غیر علمی با محیط بدون توجه به یکی از مهم ترین عوامل آن یعنی اقلیم، نتایج نامطلوبی را در پی خواهد داشت. مطالعات اقلیم شناسی و عناصر اقلیمی در فضاء‌آرایی‌های محیطی بیشتر بر جنبه‌های شناخت مکانیسم‌های طبیعی و انعکاسات تأثیرات آن بر انسان تأکید دارد و سعی دارد برنامه ریزان را در انتخاب

نرود، بلکه گام‌هایی در جهت رسیدن به آن باشد(شیعه، ۱۳۸۷: ۸۵). (همان منبع: ۱۰۱).

۲-۲- برنامه ریزی شهری

همان طور که در تعریف برنامه ریزی بیان گردید، برنامه ریزی کلاً عبارت است از یک فعالیت علمی و منطقی، در جهت رسیدن به هدف‌های مورد توجه جامعه. اگر این مبنا مورد قبول واقع شود، برنامه ریزی شهری عبارت است از تأمین رفاه شهرنشینان، از طریق ایجاد محیطی بهتر، مساعدتر، سالمتر، آسانتر، مؤثرتر و دلپذیرتر. برنامه ریزی شهری، یک فرایند پوینده و گویاست؛ به دلیل آنکه روابط انسانی ویژگی‌های پویایی آن را تضمین می‌کند. بنابراین، جهت تأمین نیازهای خدمات شهری و در نظر گرفتن عوامل مختلف اقتصادی و اجتماعی در یک سیستم برنامه ریزی شهری جامع و پویا، مشخص کردن سیاست‌ها و برنامه‌های توسعه شهری، هماهنگ کردن آنها با سایر برنامه‌های عمرانی در سطح منطقه‌ای و کشوری، و تنظیم برنامه‌ها و طرح‌ها در دوره‌های زمانی معین از الوبت ویژه‌ای برخوردار است (همان منبع: ۱۰۲).

برنامه ریزی شهری در دنیای امروزه با توجه به گسترش شهرها و روند مهاجرت به سمت آن‌ها به عنوان اساس و پایه به حساب می‌آید و بدون هدف و راهکارهای عقلانی و منطقی نمی‌توان شهرهای امروزی را مدیریت بهینه نمود. عوامل جغرافیایی به عنوان یکی از مهم ترین عواملی هستند که می‌توانند در برنامه ریزی شهری شهرها اشاره شوند و در کلیه امور انسانی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی سیاسی دخالت دارد.

درجه حرارت هوا در نواحی ساختمانی متراکم شهر معمولاً بالاتر از ناحیه‌ای از شهر است که درجه حرارت هوا بالاست و جزیره حرارتی نامیده می‌شود(جهانبخش، ۱۳۷۹). بررسی و مطالعه دما از این نظر در مطالعات جغرافیایی حائز اهمیت است که جنبه‌های عمدۀ ای از این تغییرات به خصوص در سده اخیر حاصل نقش و عملکرد انسانی بوده است (کاویانی و عساکر، ۱۳۸۰).

۲-۱- برنامه ریزی

به طور کلی از زمانی که بشر برای شناسایی محیط اطراف و تسهیل در امر زندگی و رفع مشکلات و نیازهای خود به تکاپو پرداخت، در حقیقت، دست به یک نوع برنامه ریزی زد. یه عنوان مثال، محفوظ بودن انسان از عوامل نامساعد طبیعی و پیدا نمودن محلی برای اسکان و پوششی برای خود، تهیه غذا و نیازهای مانند آن، می‌تواند از اولین برنامه ریزی‌های بشر از زمان‌های دور باشد که تا به امروز در زمینه تکامل آن گام برداشته شده است. در حال حاضر نیز، با توجه به وجود جمعیت رو به افزایش امروزی، استفاده از منابع طبیعی و بکارگیری امکانات اقتصادی، فیزیکی و اجتماعی، به منظور رفاه و ارتقاء سطح زندگی بشری، نیاز به برنامه ریزی از جمله ضرورتهایی است که می‌توان به وسیله آن در دستیابی به هدفها به موقعیتهای مطلوبی نایل آمد. در صورتی که بخواهیم تعریفی کلی از برنامه ریزی داشته باشیم، می‌بایستی برنامه ریزی را عبارت از کوششی در جهت انتخاب بهترین برنامه‌ها در جهت رسیدن به هدف‌های مشخص بدانیم که ممکن است این کوشش‌ها و برنامه‌ها تا مرحله نهایی هدف نیز پیش

برای دستیابی به این هدف می‌باشد(هیلدن، ۱۹۹۷). توسعه پایدار به عنوان یک مفهوم عام، غالباً بر دو طرز فکر متناقض استوار است که اولی ناشی از محدودیتهایی است که طبیعت بر انسان تحمیل می‌کند و دیگری در ارتباط با قابلیت ایجاد توسعه مادی بشر می‌باشد. متداولترین تعریف از پایداری، تعریفی است که کمیسیون جهانی محیط زیست و توسعه^۲ (WCED) ارایه داده است (کمیسیون براندلند^۳، ۱۹۸۷). کمیسیون مذکور توسعه پایدار را بدین صورت تعریف می‌کند: «توسعه ای که احتیاجات نسل حاضر را بدون لطمہ زدن به توانایی نسلهای آتی در تأمین نیازهای خود، برآورده می‌سازد».

امروزه طرح‌های توسعه و عمران ناحیه ای، هدف معینی به نام «توسعه پایدار» یافته‌اند. از ظهور این اصطلاح و تعریف کمایش دقیق آن، یک دهه بیشتر نمی‌گذرد. اما اکنون به عنوان یک اصل و هدف، مورد پذیرش و اجماع همه دولتها و ملتها و به ویژه برنامه ریزان به منظور هدایت توسعه و عمران کالبدی مناطق و نواحی جغرافیایی قرار گرفته است(سرور، ۱۳۸۵: ۴۹).

۲- توسعه پایدار شهری

توسعه پایدار و توسعه پایدار شهری طی دهه‌های اخیر به تدریج به پارادایم نوین و مسلطی در ادبیات نظری و علمی رایج در باب توسعه و برنامه ریزی شهری تبدیل شده است. این پارادیم اگرچه ناظر به برداشت‌ها و تفسیرهای گوناگون می‌باشد، اما در

امروزه سکونت گاههای شهری نه تنها همانگ با نیروهای طبیعت و عوامل جغرافیایی ساخته نمی‌شوند بلکه در جهت مقابله با این نیروها و عوامل نیز هستند و همین امر از نظر رفتار نیروها مخالف با اصول ابتدایی فیزیک است. اگرچه عوامل جوی و جغرافیایی متعدد در آب و هوای یک منطقه تأثیر گذارند ولی بصورت کلی ۴ عامل مهم در طراحی و معماری شهرها باید در نظر گرفته شود، از جمله تابش خورشید، جریان هوا، رطوبت و درجه حرارت. هر یک از این عوامل جغرافیایی بنوعی در فضاهای شهری می‌تواند تأثیر مثبت یا منفی داشته باشند. از این رو در نظر گرفتن عوامل جوی در کنترل رفتار حرارتی یک شهر حائز اهمیت می‌باشد. در بعضی مناطق شهرها باید به نحوی طراحی شوند که در ارتباط زیاد با محیط خارج نباشد و بر عکس در مناطق دیگر برای استفاده از جریان هوا شهرها باید در ارتباط بیشتر با محیط خارج باشند) وايرمن يزدي (۱۳۷۶، م، ۲-۳-۲).

توسعه پایدار^۱ به عنوان توسعه ای که نیازهای نسل حاضر بدون به خطر انداختن توانایی نسل‌های آینده برای رفع نیازهای خود تعریف شده است. توسعه پایدار نیاز به رویکرد برنامه ریزی زیست محیطی دارد که در آن، در تمام سطوح مجاز از توسعه پایدار نگهداری می‌شود. ارزیابی اثرات زیست محیطی ضمن کمک به رویکرد برنامه ریزی، یکی از ابزار مهم

2- World Commission on Environment and Development

3- Brundland Commission

^۱- Sustainable development

۳- تحلیل یافته‌ها

۳-۱- آزمون t

این آزمون با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون مورد استفاده قرار می‌گیرد. عدم همبستگی سری‌ها در این آزمون دلالت بر عدم روند آنها دارد. آزمون مذکور با استفاده از رابطه‌های زیر به دست می‌آید (جاوري، ۱۳۸۸: ۶۸):

$$t_r = \frac{r\sqrt{n-2}}{\sqrt{1-r^2}} \quad \text{(رابطه ۱)}$$

$$r = \frac{SS_{ty}}{\sqrt{SS_{tt} \times SS_{yy}}} \quad \text{(رابطه ۲)}$$

$$SS_{tt} = \sum t^2 - \frac{(\sum t)^2}{n} = \frac{n(n^2-1)}{12} \quad \text{(رابطه ۳)}$$

$$SS_{ty} = \sum ty - \frac{(\sum t)(\sum y)}{n} \quad \text{(رابطه ۴)}$$

$$SS_{yy} = \sum y^2 - (\sum y)^2 \quad \text{(رابطه ۵)}$$

قاعده تصمیم گیری: $H_0: if |t_r| > t_{\alpha/2}$

چنان‌چه مقدار به دست آمده از آزمون از مقدار جدول t student کمتر باشد فرض صفر ردنمی شود و سری روند ندارد اما اگر بزرگتر باشد سری روند دارد.

۲-۳- آزمون نسبت وان نیومن

این آزمون یکی از آزمون‌های مهم عاملی است که می‌توان برای سنجش ایستایی یا تصادفی بودن سری‌ها از این آزمون استفاده کرد. این آزمون در واقع

مجموع بر پایداری و استمرار توسعه برای همگان و نسل‌های آینده طی زمان و بر همه جانبه نگری ابعاد پیچیده اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی فرآیند توسعه در سطح یک کشور یا شهر تأکید دارد (رهنمایی و همکاران، ۱۳۸۵: ۱۷۸). توسعه پایدار شهری به دنبال ساختن یک شهر نسبتاً ایده آل و آرمانی است که در آن هم شهرهوندان معاصر از یک زندگی نسبتاً خوب برخوردار شوند و هم توانایی‌های نسل آینده برای برآورده کردن نیازهایشان به مخاطره نیفتند؛ یعنی این که نسل حاضر در فراهم کردن شرایط اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی زندگی باشند که در آن بتوانند نیازهای زیستی و معنوی کل افراد جامعه را در حد مطلوب تأمین کند (نوابخش و ارجمند، ۱۳۸۸).

۵- برنامه ریزی توسعه پایدار شهری

برنامه ریزی توسعه پایدار شهری فرآیندی است که هدف آن ایجاد یا تقویت ویژگی‌های پایداری در زندگی اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی شهری است. پیچیدگی فوق العاده محیط زیست طبیعی و مصنوع در رابطه با فعالیت‌های انسانی، پیش‌بینی آثار توسعه را مشکل نموده و مدل‌های از پیش تعیین شده و غیرقابل انعطافی را به وجود می‌آورد. پس ضروری است در برنامه ریزی شهری این علم با مسائل و ضرورت‌های جدید، نوع متفاوتی از روش‌ها، تدبیر، تعابیر، تکنیک‌ها و ابزارها به کار گرفته شود (مرصوصی و بهرامی، ۱۱۵).

وقتی استقلال در یک سری زمانی وجود دارد ضریب همبستگی بین یک سری به طور متواتی مورد توجه قرار می‌گیرد. وقتی ضرایب خود همبستگی را در وقتهای مختلف اندازه گیری و ترسیم کنند، معمولاً تابع خود همبستگی مشخص می‌شود. برای محاسبه آن از رابطه زیر استفاده می‌گردد (جاوری، ۱۳۸۸: ۷۳).

$$r_k = \frac{\sum(Y_{t-k} - \bar{Y})(Y_t - \bar{Y})}{\sum(Y_i - \bar{Y})^2} \quad \text{رابطه (۹)}$$

$$H_0 \text{ if } |r_k| > 2 / \sqrt{n} \quad \begin{array}{l} \text{قاعده تصمیم} \\ \text{گیری:} \end{array}$$

پس از سنجش و تعیین روند یا عدم روند سری مورد مطالعه، مرحله بعد تحلیل روند است. برای تحلیل روند روش‌های متعددی استفاده می‌شود که در این تحقیق از روش کمترین مربعات^۱ استفاده شده است.

۴-۳- روش کمترین مربعات

مهتمرین روش محاسبه و تحلیل روند، روش کمترین مربعات می‌باشد. در این روش معادله خط برآشش طوری تشکیل می‌شود که مجموع مربعات توان‌های دوم انحراف‌های عمودی از خط برآشش شده، حداقل شود. برآوردهای خط برآشش شده را با استفاده از رابطه‌های زیر می‌توان به دست آورد (همان منبع، ۱۳۸۵: ۸۵) :

$$\hat{Y}_t = \bar{T}_t = \hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 t \quad \text{رابطه (۱۰)}$$

$$\hat{\beta}_0 = \bar{Y} - \frac{n+1}{2} \hat{\beta}_1 \quad \text{رابطه (۱۱)}$$

$$\hat{\beta}_1 = \frac{12 \times ss_{ty}}{n - (n^2 - 1)} \quad \text{رابطه (۱۲)}$$

نسبت میانگین مربع تفاوت‌های اولیه به واریانس ساده است. برای محاسبه این آزمون می‌توان از رابطه‌های زیر استفاده کرد (همان منبع، ۷۰: ۶۶)

$$M = \frac{ss_{\Delta y}}{ss_{yy}} \quad \text{رابطه (۶)}$$

$$ss_{\Delta y} = \sum_2^n (y_t - y_{t-1})^2 \quad \text{رابطه (۷)}$$

$$ss_{yy} = \sum_1^n (y_t - \bar{y})^2 \quad \text{رابطه (۸)}$$

$$H_0 \text{ if } M < M_{1-a/2} \quad \begin{array}{l} \text{قاعده تصمیم} \\ \text{گیری:} \end{array}$$

۳-۳- آزمون تابع خود همبستگی

تابع خود همبستگی رابطه خطی موجود میان مشاهدات سری زمانی که با K وقه زمانی از هم جدا شده اند را اندازه گیری می‌کند (عساکره، ۱۳۸۳: ۱۴۶). $r(k)$ همیشه بین -1 و $+1$ می‌باشد. مقدار همبستگی در تأخیرهای مختلف به وسیله نمودار همبستگی نگار^۱ نشان داده می‌شوند. آن دسته از مقادیر $r(k)$ که به عدد 1 نزدیک می‌باشند (یا مثبت بوده و به لحاظ آماری معنی دار باشند)، نشان دهنده این نکته هستند که مشاهدات با K وقه زمانی جدا شده اند، تمایل شدید به حرکت با یکدیگر در مسیر خطی و با شبیه مثبت دارند و آن دسته از مقادیر $r(k)$ که به -1 نزدیک می‌باشند (یا منفی بوده و به لحاظ آماری معنی دار باشند)، این مفهوم را در بر می‌گیرند که مشاهدات با K وقه زمانی تمایلی شدید به حرکت با یکدیگر در مسیر خطی و با شبیه منفی دارند و گویای نوسان مقادیر می‌باشند (کاویانی و عساکره، ۱۳۸۴: ۱۴۷).

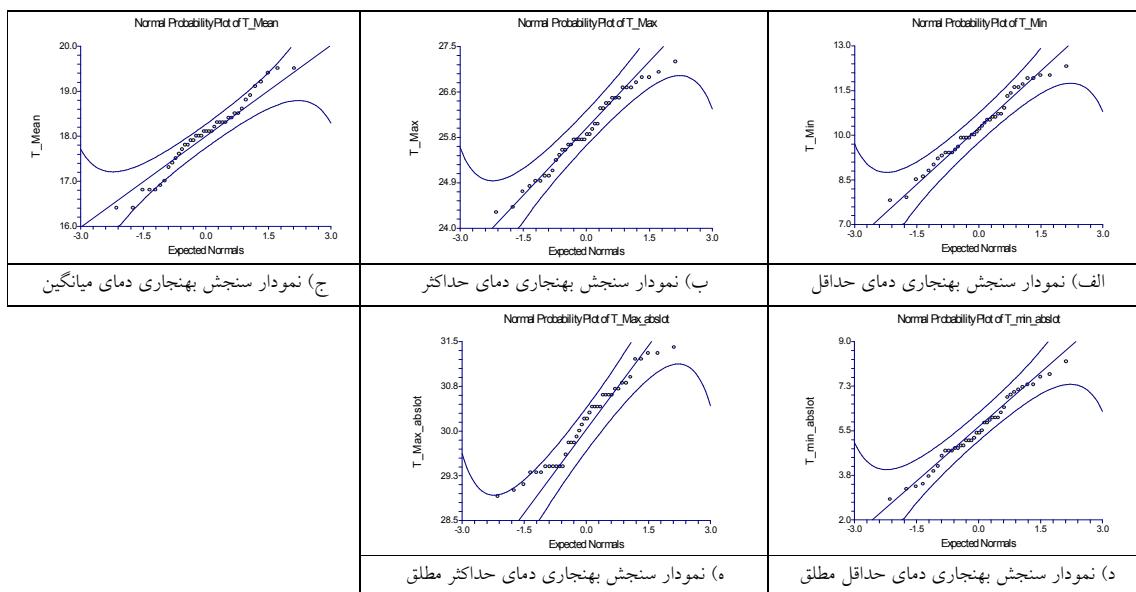
بدون ثمر نخواهد بود (زمردیان، ۱۳۷۴: ۱۳۲). در این پژوهش ضمن ارایه تصویری روشن از روند تغییرات سری‌های دما در شهر شیراز، ارتباط آن با رشد و توسعه پایدار شهری و همچنین برنامه ریزی‌های توسعه شهری مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج حاصل شده بر مبنای بهره‌گیری از روش‌های آماری پارامتری می‌باشد. با توجه به شکل (۲) تمام پارامترهای مورد استفاده در این پژوهش دارای توزیع نرمال می‌باشند بدین جهت ایجاب می‌کرد تا از روش‌های پارامتری جهت محاسبه روند استفاده گردد.

$$ss_{\bar{y}} = \sum ty - \frac{n-1}{2} \sum y \quad (13)$$

$$ss_u = \frac{n(n^2-1)}{12} \quad (14)$$

۳-۴- یافته‌های تحقیق

با توجه به اهمیت جهانی و منطقه‌ای تغییر اقلیم، لذا شناخت هر چه بیشتر و بررسی تغییرات پارامترهای اقلیمی به خصوص دما و تأثیرات آن، در مسایل و برنامه ریزی‌های توسعه شهری سودمند واقع می‌گردد. دما که خود معلول زاویه تابش خورشید است، یکی از عناصر جوی می‌باشد که تأثیر بسزایی در مسائل گوناگون زندگی انسان و حتی گیاهان و جانوران دارد. بنابراین شناخت چنین اثراتی و میزان تأثیر این دسته از عوامل جوی برای برنامه ریزان

شکل ۲- نمودارهای سنجش بهنجاری داده‌های مورد مطالعه توسط نرم افزار NCSS

احتمال ۹۵ درصد اطمینان نتیجه گرفته می‌شود که سری‌های میانگین حداقل دما، میانگین حداکثر دما، میانگین دما، حداقل مطلق دما و حداکثر مطلق دمای شیراز روند دارد و با مدل‌های گرایش دار قابل تحلیل و بررسی می‌باشد.

با استنبط به نتایج حاصل شده از محاسبه روند به روش آزمون t و قاعده تصمیم گیری آزمون چون مقدار ضریب محاسبه شده آزمون از مقدار بحرانی جدول (2/02) بزرگتر است لذا فرض صفر رد، و با

$t = 4/87$	$H_0 \text{if } 4 / 87 > 2 / 02$	دمای حداقل
$t = 4/28$	$H_0 \text{if } 4 / 28 > 2 / 02$	دمای حداکثر
$t = 5/99$	$H_0 \text{if } 5 / 99 > 2 / 02$	میانگین دما
$t = 3/96$	$H_0 \text{if } 3 / 96 > 2 / 02$	حداقل مطلق دما
$t = 2/84$	$H_0 \text{if } 2 / 84 > 2 / 02$	حداکثر مطلق دما
دما دارای روند می‌باشد اما پارامتر حداکثر مطلق دما چون از مقدار بحرانی جدول بزرگتر است لذا فرض صفر تأیید می‌شود و به احتمال ۹۵ درصد اطمینان نتیجه گرفته می‌شود که سری مذکور دارای روند نمی‌باشد.		نتایج کسب شده از بررسی روند توسط آزمون وان نیومن در زیر ارایه شده است. با توجه به این نتایج چون ضریب محاسبه شده از ضریب بحرانی جدول کوچکتر است، لذا فرض صفر رد، و نتیجه گرفته می‌شود به احتمال ۹۵ درصد اطمینان پارامترهای حداقل دما، حداکثر دما، میانگین دما و حداقل مطلق دمای حداقل
$M = 0/346$	$H_0 \text{if } 0 / 346 < 1 / 492$	دمای حداقل
$M = 1/251$	$H_0 \text{if } 1 / 251 < 1 / 492$	دمای حداکثر
$M = 0/561$	$H_0 \text{if } 0 / 561 < 1 / 492$	میانگین دما
$M = 0/398$	$H_0 \text{if } 0 / 398 < 1 / 492$	حداقل مطلق دما
$M = 1/581$	$H_0 \text{if } 1 / 581 > 1 / 492$	حداکثر مطلق دما
تکرار ده ساله را می‌توان از آن استنباط نمود. یعنی انتظار می‌رود که پس از هر ده سال بارش سالانه مشابه تکرار شود. همچنین آن دسته از مقادیر $r(k)$ که منفی و به لحاظ آماری معنی دار باشد به این مفهوم هستند که مشاهداتی که با k وقفه زمانی جدا شده اند، تمايلی شدید به حرکت با يكديگر در مسیر خطی و با شبيه همبستگی در تأخير ده ساله منفی و معنی دار باشد، همبستگی در تأخير ده سال پس از هر ترسالی، سال خشك و ده سال پس از هر خشکسالی يك سال مرطوب رخ دهد. بنابراین خودهمبستگی منفی الگویی نوسانی در		چنان که در بخش (۳-۳) مشاهده شد تابع خود همبستگی ($r(k)$) رابطه خطی موجود میان مشاهدات سری زمانی که با k وقفه واحد زمانی جدا شده اند را اندازه گیری می‌کند. میزان ($r(k)$) همیشه بین -1 و $+1$ می‌باشد. آن دسته از مقادیر ($r(k)$) که به عدد $+1$ نزدیک باشند، نشان دهنده این نکته هستند که مشاهداتی که با k وقفه زمانی جدا شده اند تمايل شدید به حرکت با يكديگر در مسیر خطی و با شبيه مثبت دارند، مثلاً اگر رابطه خطی بين بارش يك سال با همان مقادير اما با تأخير ۱۰ سال محاسبه شود و اين رابطه مثبت و به لحاظ آماری معنی دار باشد،

اطمینان می‌توان گفت سری به طور کامل خود همبستگی و روند دارد و با مدل‌های گرایش دار قابل محاسبه و تحلیل می‌باشد. اما در پارامتر دمای حداکثر مطلق با احتمال ۹۵ درصد اطمینان، سری خود همبستگی و روند ندارد و قابل محاسبه با مدل‌های گرایش دار نمی‌باشد.

$$H_0 \text{ if } |r_k| > 0 / 316$$

بازه زمانی k را نشان می‌دهد. واضح است که محاسبه و رسم خود همبستگی‌ها در شناخت و درک چرخه‌های سری حائز اهمیت بسیار است.

در جداول (۱) تا (۵) نتایج تابع خود همبستگی که توسط نرم افزار Ncss محاسبه شده ارایه گردیده است. طبق نتایج کسب شده و قاعده تصمیم گیری آزمون، در پارامترهای حداقل دما، حداکثر دما، میانگین دما و حداقل مطلق دما با احتمال ۹۵ درصد

جدول ۱ – تابع خود همبستگی حداقل دما

زمان تأخیر	همبستگی	زمان تأخیر	همبستگی	زمان تأخیر	همبستگی	زمان تأخیر	همبستگی
1	0.809762	11	0.061265	21	-0.242564	31	-0.080462
2	0.643155	12	0.010924	22	-0.297373	32	0.006918
3	0.507517	13	-0.073043	23	-0.293828	33	0.041971
4	0.373708	14	-0.127255	24	-0.276011	34	0.041665
5	0.276837	15	-0.206119	25	-0.296462	35	0.025220
6	0.200882	16	-0.212703	26	-0.303105	36	0.007696
7	0.243716	17	-0.213760	27	-0.317643	37	-0.002664
8	0.220800	18	-0.233903	28	-0.280471		
9	0.208996	19	-0.233632	29	-0.229703		
10	0.149391	20	-0.244742	30	-0.171077		

جدول ۲ – تابع خود همبستگی حداکثر دما

زمان تأخیر	همبستگی	زمان تأخیر	همبستگی	زمان تأخیر	همبستگی	زمان تأخير	همبستگي
1	0.376751	11	0.040670	21	0.148871	31	-0.100106
2	0.260018	12	-0.127377	22	0.077959	32	-0.100240
3	0.324366	13	-0.082936	23	0.021884	33	-0.122551
4	0.071195	14	-0.145129	24	-0.041932	34	-0.164903
5	0.085608	15	-0.044391	25	-0.014819	35	-0.121241
6	-0.035773	16	-0.137835	26	-0.107151	36	-0.140638
7	0.067344	17	-0.084209	27	-0.191142	37	-0.136680
8	0.003216	18	0.034546	28	-0.181845		
9	-0.024944	19	0.017462	29	-0.114561		
10	0.240146	20	0.223297	30	-0.101395		

جدول ۳ - تابع خود همبستگی میانگین دما

زمان تأخیر	همبستگی	زمان تأخیر	همبستگی	زمان تأخیر	همبستگی	زمان تأخیر	همبستگی
1	0.685085	11	0.179297	21	-0.084968	31	-0.152882
2	0.516028	12	0.071556	22	-0.163189	32	-0.070009
3	0.464715	13	0.070677	23	-0.198851	33	-0.015331
4	0.320411	14	-0.030575	24	-0.239935	34	-0.061519
5	0.185603	15	-0.110220	25	-0.279911	35	-0.063289
6	0.122498	16	-0.122100	26	-0.317611	36	-0.067116
7	0.195814	17	-0.169515	27	-0.416488	37	-0.074110
8	0.201425	18	-0.143843	28	-0.358011		
9	0.183787	19	-0.133425	29	-0.266710		
10	0.257815	20	-0.096731	30	-0.218996		

جدول ۴ - تابع خود همبستگی حداقل مطلق دما

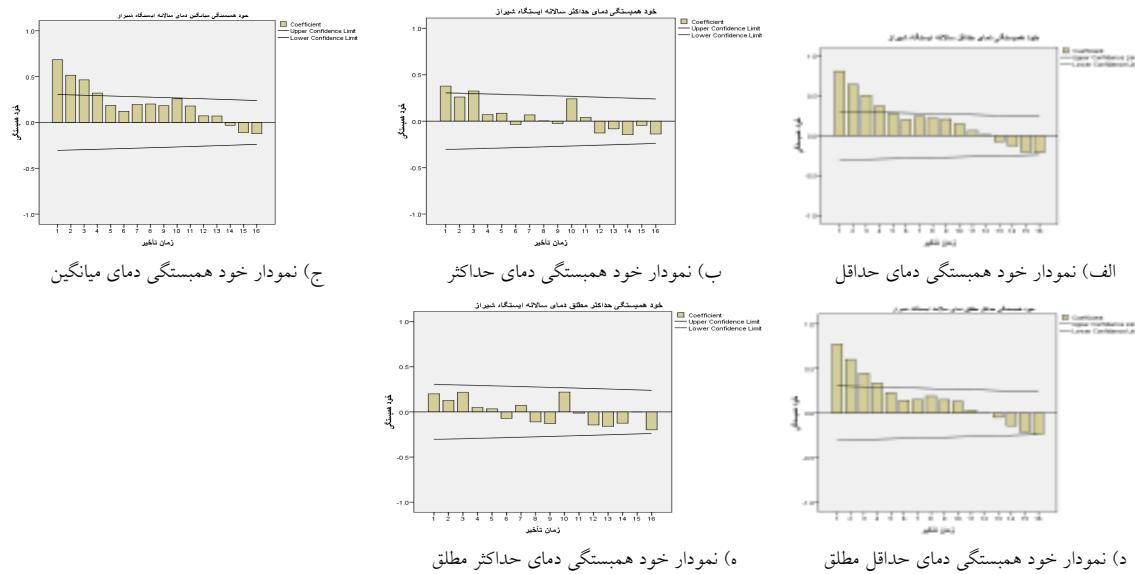
زمان تأخیر	همبستگی	زمان تأخیر	همبستگی	زمان تأخیر	همبستگی	زمان تأخير	همبستگي
1	0.774623	11	0.033609	21	-0.238220	31	-0.053065
2	0.603818	12	0.001786	22	-0.262301	32	0.022329
3	0.447505	13	-0.048623	23	-0.225478	33	0.082253
4	0.337325	14	-0.140525	24	-0.219610	34	0.093879
5	0.229897	15	-0.212638	25	-0.234341	35	0.065899
6	0.144340	16	-0.237151	26	-0.241470	36	0.031981
7	0.151773	17	-0.278100	27	-0.242952	37	0.004113
8	0.191014	18	-0.284040	28	-0.228797		
9	0.148738	19	-0.282686	29	-0.185993		
10	0.133797	20	-0.253396	30	-0.142238		

جدول ۵ - تابع خود همبستگی حداکثر مطلق دما

زمان تأخیر	همبستگی						
1	0.200475	11	-0.014649	21	0.114784	31	-0.053012
2	0.126613	12	-0.143557	22	0.111572	32	-0.041922
3	0.215958	13	-0.160894	23	0.060629	33	-0.046082
4	0.048807	14	-0.125218	24	-0.051767	34	-0.097329
5	0.034477	15	-0.002241	25	0.128973	35	-0.081084
6	-0.071576	16	-0.197491	26	-0.042676	36	-0.097941
7	0.071742	17	-0.069334	27	-0.056526	37	-0.096806
8	-0.110306	18	0.004042	28	-0.132990		
9	-0.129538	19	-0.010793	29	-0.068344		
10	0.219388	20	0.245044	30	-0.054753		

میانگین دما در وقفه اول تا چهارم و وقفه دهم معنی دار و مثبت می‌باشد و وقفه اول بیش از سایر وقفه‌ها از نایستایی برخوردار است. سری زمانی حداقل مطلق دما در وقفه اول تا چهارم معنی دار و مثبت و در وقفه شانزدهم معنی دار و منفی است. در این سری در وقفه اول بیش از سایر وقفه‌ها نایستایی مشاهده می‌شود. در سری زمانی حداقل مطلق دما معنی داری و روند در هیچ یک از وقفه‌ها مشاهده نمی‌شود.

در شکل (۳) نمودارهای خود همبستگی پارامترهای مورد مطالعه قابل مشاهده می‌باشد. با توجه به نتایج استنبط شده از این نمودارها می‌توان بیان نمود، سری زمانی حداقل دما در وقفه اول تا پنجم معنی دار و مثبت است و چون تابع خود همبستگی در وقفه اول بیش از وقفه‌های دیگر از نایستایی (نامانایی) متأثر می‌شود، بنابراین به بهترین وجهی قادر به ارایه روند است. سری زمانی حداقل دما در وقفه اول و سوم معنی دار و مثبت است و در وقفه اول بیش از سایر وقفه‌ها از نایستایی بهره می‌گیرد. سری زمانی

شکل ۳- نمودار تابع خود همبستگی پارامترهای مورد مطالعه توسط

نرم افزار spss

نها روند حداقل دما ، حداقل دما، میانگین دما و حداقل مطلق دما محاسبه می‌گردد. با توجه به نتایج حاصل شده از روش کمترین مربعات که در زیر ارایه شده، پارامترهای مورد بررسی در طول دوره مورد مطالعه دارای روند صعودی می‌باشند. پیش‌بینی‌های این پارامترها نیز نشان از روند صعودی آنها دارد.

$$T \text{ Min} = 8/98 + 0/061 \\ t$$

مدل سری تحلیلی

در ادامه محاسبات برای پارامترهایی که در مراحل قبل دارای روند بودند جهت تعیین نوع روند از روش کمترین مربعات استفاده گردید. با توجه به این که پارامتر دمای حداقل مطلق در آزمون‌های t و w نیومن بدون روند و غیر قابل محاسبه با مدل‌های روند اعلام شد و تنها با تابع خود همبستگی دارای روند بود لذا از ادامه محاسبات کنار گذاشته می‌شود و

اثر بیشتری در آسایش انسان داشته و تغییرات آن می‌تواند مانعی در راه دستیابی به آسایش حرارتی انسان باشد. افزایش دما اثرات وسیعی بر ساختار جوامع و شالوده تمدن‌های انسانی دارد. افزایش دما نه تنها بخش کشاورزی و سلامتی انسان را متأثر می‌سازد، بلکه بر بخش‌های دیگر از قبیل فضاهای سکونتگاهی، انرژی، حمل و نقل، صنعت، محیط زیست و سایر بخش‌های بینادین زندگی بشر اثرگذار است. تغییرات در حد ۱ تا ۲ درجه‌ای دما دارای این قابلیت است که فعالیت‌های انسانی را متأثر سازد و جابه جایی‌های جمعیتی را موجب می‌شود. طبیعی است که با افزایش دما، الگوی مصرف انرژی نیز تغییر می‌یابد. با گرمتر شدن زمستانها، مصرف انرژی در بخش مسکن کاهش خواهد یافت. از سوی دیگر در فصل گرم مصرف انرژی برای تهویه و خنک کردن ساختمان‌ها و فضاهای سکونتگاهی افزایش می‌یابد. افزایش دما، همچنین باعث تشدید آلودگی‌های محیطی شده و درصد وقوع پدیده اینورژن و مه دود تابستانی افزایش خواهد یافت. در دماهای بالا، انباست اسید و ازن در سطح شهر افزایش خواهد یافت که مسلمًا اثرات منفی و زیانباری بر سلامتی انسان‌ها خواهد گذاشت. با تغییر شرایط آب و هوا و به خصوص افزایش دما، توان تولیدات صنعتی و کشاورزی تغییر می‌یابد که در نتیجه آن الگوی توزیع جمعیت و حرکات آن و همچنین ارزش سکونتگاهی یک ناحیه نیز تحت تأثیر قرار گرفته و روند شهرنشینی افزایش پیدا می‌کند. حرکات واگرای جمعیتی از نواحی که در معرض

دماهی حداقل

$T_{Max} = 25/1 + 0.000000$ مدل سری تحلیلی

$T_{Mean} = 17 + 0/0175 +$ مدل سری تحلیلی

$T_{Min\ absolute} = 4/24 - 0.000000$ مدل سری تحلیلی

$T_{Min} = 11/42 + p/0/061$ مدل سری پیش‌بینی

دماهی حداقل

$T_{Max} = 26/57 + p/0/0368$ مدل سری پیش‌بینی

دماهی حداکثر

$T_{Mean} = 18/9 + p/0/0475$ مدل سری پیش‌بینی

میانگین دما

$T_{Min\ absolute} = 6/72 + p/0/062$ مدل سری پیش‌بینی

دماهی حداقل مطلق

از آنجا که اقلیم سهم عمده و ویژه‌ای در ایجاد چشم

انداز و توسعه شهری و همچنین برنامه ریزی شهری

دارد؛ توجه به آن در طراحی و احداث سکونتگاه‌ها،

سبب افزایش توسعه پایدار در شهر خواهد شد.

بدیهی است که در معماری، برنامه ریزی و طراحی

ساختمان‌ها اگر به عناصر اقلیمی توجه داشته و به

دقت رعایت شوند شرایط زیستی مناسبی فراهم

می‌گردد و زیستمندان از راحتی و آسایش لازم

برخوردار خواهند بود. در واقع شهرها، عناصر شهری

و عملکرد آنها همواره از عناصر و عوامل آب و

هوایی متأثر بوده و هستند. این تأثیر پذیری تا قبل از

پیدایش مادر شهرها و شهرهای بزرگ تقریباً یکسویه

بوده و از آن به بعد شهرها نیز در اوضاع اقلیمی

فضای پیرامون خود تأثیر گذاشته و تغییرات اقلیمی

میکرو را پیدید آورده‌اند. در میان عناصر اقلیمی، دما

جهانی مواجه بوده اند و تحقیقات انجام شده نشان می‌دهد روند دما در کره زمین رو به فزونی است. در کلان شهرها به دلیل وجود گازهای گلخانه‌ای این روند، سیر صعودی بیشتری دارد. همان طور که نتایج تحقیق نشان می‌دهد افزایش روند سری‌های دمایی به ویژه در بلند مدت باعث گسترش مکانی و افزایش شدت جزیره گرمایی شهر شیراز خواهد شد. از این رو جهت کاهش اثرات زیست محیطی، برنامه ریزی‌های مناسب شهری را می‌طلبد.

۵- پیشنهادها

در آمایش شهری، به ویژه ساخت و سازهای جدید شهر شیراز، تغییرات اقلیمی بلند مدت و افزایش سری‌های دمایی مورد ملاحظه قرار گیرد. با توجه به این که مصالح به کار رفته در ساختمان‌ها ضریب انبساط متفاوتی دارند، از اختلاط مصالح ساختمانی که ضریب انبساط متفاوتی دارند تا حد امکان خودداری، و نوع مصالح ساختمانی و دستگاه‌های برودتی و حرارتی مناسب با افزایش سری‌های دمایی انتخاب شوند تا هم تعادل حرارتی و احساس آسایش تأمین گردد و هم هزینه‌های مربوط به دستگاه‌های حرارتی و برودتی به حداقل برسد.

منابع

ابراهیمی، حسین، علیزاده، امین، جوانمرد، سهیلا، ۱۳۸۴، بررسی وجود تغییر دما در دشت مشهد به عنوان نمایه تغییر اقلیم در منطقه، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۷۹، صص ۲۰-۵.

افزایش دما و در پی آن فراگیر شدن خشکسالی قرار دارند، مؤید این مطلب می‌باشد.

۴- نتیجه گیری

با توجه به این که توسعه شهر تحت تأثیر مستقیم امکانات و محدودیت‌ها قرار دارد و اقلیم تعیین کننده بخشی از این امکانات و محدودیت‌ها می‌باشد، در نتیجه اقلیم در ارتباط مستقیم با فرآیند توسعه می‌باشد. آب و هوا و به خصوص دما در بین عوامل طبیعی نقش بسیار مهم و مؤثری را در فعالیت‌های انسانی دارد؛ به گونه‌ای که بیش از سایر عوامل طبیعی در زمینه توسعه شهرها و روستاهای و مناطق مسکونی دخالت دارد، چرا که دمای‌های بالا نوع خاصی از اماکن مسکونی را طلب می‌کند. بنابراین در برنامه ریزی‌های شهری ضروری است تا در انتخاب محل سکونت و کار، نوع پوشش و غیره این پارامتر مهم اقلیمی را همواره مد نظر داشت. بررسی‌های انجام شده بر روی پارامترهای دمایی شهر شیراز و نتایج حاصل شده از این پژوهش، حاکی از روند افزایشی پارامترهای دمای حداقل، دمای حداکثر، میانگین دما و حداقل مطلق دما و عدم روند در پارامتر حداکثر مطلق دما طی دوره آماری مورد مطالعه می‌باشد. همچنین پیش‌بینی‌های انجام شده بر روی این پارامترها نیز نشان از روند افزایشی آنها طی سال‌های آینده دارد، که این خود نشانه‌ای از رخداد پدیده تغییر اقلیم در منطقه دارد؛ چرا که وجود چنین افزایش‌های دمایی پیامدهای ناگواری از جمله خشکسالی‌های شدید را می‌تواند در پی داشته باشد. طی دهه‌های اخیر اکثر نقاط جهان با مشکل گرمایش

زمردیان، محمد جعفر، ۱۳۷۴، کاربرد جغرافیای طبیعی در برنامه ریزی شهری و روستایی، انتشارات دانشگاه پیام نور، چاپ اول، تهران، صص ۲۲۲.

سرور، رحیم، ۱۳۸۵، جغرافیای کاربردی و امایش سرزمین، انتشارات سمت، چاپ دوم، ص ۲۴۱.

سی سی پور، مرضیه، پورا صغیریان، آرزو، رحیم زاده، فاطمه، هدایتی ذوفولی، اکرم، ۱۳۸۹، مطالعه روند تغییر اقلیم هرمزگان به روش من-کندا، چهارمین کنفرانس منطقه‌ای تغییر اقلیم، ایران، تهران.

شیر غلامی، هادی؛ قهرمان، بیژن، ۱۳۸۴، بررسی روند تغییرات دمای متوسط سالانه در ایران، علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، سال دهم، شماره اول، صص ۹-۲۳.

شیعه، اسماعیل، ۱۳۸۷، مقدمه‌ای بر مبانی برنامه ریزی شهری، انتشارات دانشگاه علوم و صنعت ایران، چاپ بیستم، تهران، صص ۲۲۵.

طاوosi، تقی، ثریا، محمد، راحتی، زیبا، ۱۳۸۹، بررسی روند دمای ماهانه شهر زاهدان، مجموعه مقالات چهارمین کنگره جغرافیدانان جهان اسلام، ظهربابی، نرگس، مساح بوانی، علیرضا، تلوی، عبدالرسول، صدقی، حسین، ۱۳۸۹، آشکار سازی تغییر اقلیم در حوضه آبریز کارون بزرگ، چهارمین کنفرانس منطقه‌ای تغییر اقلیم، ایران، تهران.

عزیزی، قاسم، شمسی پور، علی اکبر، یاراحمدی، داریوش، ۱۳۸۷، بازیابی تغییر اقلیم در نیمه غربی

بخشی، جمال، بیروdiان، نادر، ۱۳۸۶، بررسی تغییر اقلیم اراک طی ۴ سال گذشته، فصلنامه جنگل و مرتع، شماره ۷۵، صص ۷۲-۷۸.

جاوری، مجید، ۱۳۸۸، شیوه‌های تجزیه و تحلیل کمی در اقلیم شناسی با تاکید بر مدل‌های روند، انتشارات پیام رسان، چاپ اول، تهران، صص ۱۶۶.

جهانبخش، سعید، ۱۳۷۹، کلیما تولوزی شهری، جزوه درسی، دانشگاه تبریز.

جهانبخش، سعید، رحیمی، سیما، حسینی، عباس، رضایی، سمیه، خوش زمان، تورج (۱۳۸۹)، بررسی تغییرات بارندگی و دما در حوزه کرخه، چهارمین کنگره بین المللی جغرافیدانان جهان اسلام، ایران، زاهدان.

خالدی، شهریار، ۱۳۷۴، آب و هواشناسی کاربردی- کاربرد آب و هوا در برنامه ریزی ناحیه‌ای، انتشارات قومس، چاپ اول.

رحیم زاده، فاطمه، عسگری، احمد، نوحی، کیوان، ۱۳۸۲، نگرشی بر تفاوت نرخ افزایش دمای حدائق و حداکثر و کاهش دامنه شباه روزی دما در کشور، مجموعه مقالات سومین کنفرانس منطقه‌ای و اولین کنفرانس ملی تغییر اقلیم، اصفهان، ص ۸۱

رهنمایی، محمد تقی و پورموسی، سید موسی، ۱۳۸۵، بررسی ناپایدارهای امنیتی کلان شهر تهران بر اساس شاخص‌های توسعه پایدار شهری، نشریه پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۵۷

- کشور با استفاده از تحلیل‌های آماری چند متغیره، پژوهش‌های جغرافیای طبیعی، شماره ۶۶، صص ۳۵-۱۹.

عساکر، حسین، ۱۳۸۳، تحلیلی آماری بر تغییرات میانگین سالانه دمای شهر زنجان طی دهه‌های اخیر، مجله نیوار، شماره ۵۳ و ۵۲.

عطایی، هوشمند، فنایی، راضیه، ۱۳۹۰، بررسی تغییرات دما و بارش شیراز و تأثیر آن بر گردشگری، مجموعه مقالات اولین همایش بین المللی مدیریت گردشگری و توسعه پایدار، ۶ و ۷ مهرماه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت.

عطایی، هوشمند، فنایی، راضیه، ۱۳۹۲، بکارگیری مدل‌های آماری در شناسایی پدیده تغییر اقلیم (مطالعه موردي) : ایستگاه‌های کرمان و بم)، نخستین کنفرانس ملی آب و هواشناسی، ۳۱ اردیبهشت و ۱ خرداد ماه، دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته کرمان

علیجانی، بهلول، مؤیدفر، سعیده، صبایی مهر، مهدیه، ۱۳۸۹، بررسی تغییرات اقلیمی شهر یزد در رابطه با توسعه شهری و منطقه‌ای، مجله پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، سال اول، شماره سوم، صص ۵۸-۴۱.

فرج زاده، منوچهر، فیضی، وحید، ملاشاھی، مریم، ۱۳۸۹، مطالعه تغییر اقلیم در شمال غرب ایران به روش من کندا، همایش کاربرد جغرافیای طبیعی در برنامه‌ریزی محیطی، خرم آباد.

کاویانی، محمد رضا، عساکر، حسین، ۱۳۸۰، بررسی و مدل‌سازی روند دما طی سده گذشته: مطالعه

موردى ایستگاه جاسک، مجله علمی و پژوهشی دانشکده علوم انسانی دانشگاه اصفهان، دوره دوم، شماره ۲۶ و ۲۷، صص ۳۸-۱۹.

کاویانی، محمد رضا، عساکر، حسین، ۱۳۸۴، بررسی آماری روند بلند مدت بارش سالانه اصفهان، مجله علمی و پژوهشی دانشکده علوم انسانی دانشگاه اصفهان، جلد هیجدهم، شماره ۱، صص ۱۶۲-۱۴۳.

مدرسى، فرشته، عراقی نژاد، شهاب، ابراهیمی، کیومرث، خلقی، مجید، ۱۳۸۸، بررسی منطقه‌ای پدیده تغییر اقلیم با استفاده از آزمون‌های آماری مطالعه موردى: حوضه آبریز گرگان‌رود-قره سو، نشریه آب و خاک، جلد ۲۴، شماره ۳، صص ۴۸۹-۴۷۶.

مسعودیان، ابوالفضل، ۱۳۸۳، بررسی روند دمای ایران در نیم سده گذشته، جغرافیا و توسعه، صص ۱۰۶-۸۹.

مرصوصی، نفیسه، بهرامی، رحمت الله، ۱۳۸۸، توسعه پایدار شهری، انتشارات، چاپ، صص ۲۰۶.

نوایخشن، مهرداد، ارجمند سیاهپوش، اسحق، ۱۳۸۸، مبانی توسعه پایدار شهری، انتشارات جامعه شناسان، صص ۲۲۴.

وایرمن یزدی، مسعود، ۱۳۷۹، نقش عوامل جغرافیایی در توسعه کالبدی شهر اهواز، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان.

Chaouche, Keltoum, Neppal, Luc, Dieulin, Claudine, Pujol, Nicolas, Ladouce, Bernard, Ladouce, Martin, Eric, Salas, Dallas, Caballero, Yvan, (2010), Analyses of precipitation, temperature and evapotranspiration in a French

Mediterranean region in the context of climate change, Comptes Rendus Geoscience 342, pp 234-243.

Di, Wu, Yong, Zhao, Yuan-sheng, Pei, (2010), Numerical Simulation and Evaluation of Regional Climate Change in Southwest Cgina by a Regional Climate Model, Procedia Environmental Sciences 2, 1540-1554

Fischer, T, Gemmer, M, Luliu, L, Buda, S, Temperature and precipitation trends and dryness pattern in the Zhujiang River Basin, south china, 2007-1961, Quaternary International, pp 1-11.

Giorgi, F, Lionello, P, 2008, Climate Chang Projections For The Mediterran Region, Global And Change, 63, pp 90-104.

Hilden, Mikael ,1997 .Guidelines for Environmental Impact Assessment (EIA) in the Arctic .Finnish Ministry of the Environment.

Stofford, J, M, G, Wendler, J, Curtis, 2000, Temperture and precipitation of Alaska: 50 year trend analysis, theor, appl, climatol, 67.

Vergni, L, Todisco, F, 2011, Spotio-Temporal variability of precipitation, temperature and agricultural drought indices in central italy, agricultural and forest meteorology, 151, pp 313-301.

Yue, S, Hoshinio, M, 2003, Temperature tiends in Japan 1900-1996, Theor, Appl, Climatol, 75, pp 15- 27.